

Heidi Lettojärvi
6.10.2017

Ympäristöministeriö
Kirjaamo@ym.fi

Viite: YM16/400/2017

Lausunto valtioneuvoston asetusluonnoksesta polttoainete-holtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista

Energiateollisuus ry (ET) kiittää mahdollisuudesta antaa asiassa lausunto.

Asetusluonnosta voi pitää onnistuneena MCP-direktiivin täytäntöönpanon osalta. Direktiivin olemassa oleville yksiköille sallimat päästöraja-arvojen noudattamista koskevat siirtymäajat esitetään täytäntöön pantavaksi täysimääräisinä. Päästörajoista on mahdollista poiketa hyödyntämällä kaikkia direktiivin sallimia joustoja. Joustojen käyttöönottoon liittyvissä määrittelyissä on pyritty mahdollistamaan joustojen hyödyntäminen laajasti. Luonnos ei sisällä uusia kansallisia kiristyksiä päästörajoihin; nykyisiä osin tiukempia rajoja ei kuitenkaan esitetä korjattavaksi direktiivin sallimalle tasolle ja vähän käyviin yksiköihin sovellettaisiin jatkossakin nykyisiä päästörajoja siitä huolimatta, että direktiivi sallisi yksiköiden vapauttamisen päästörajojen noudattamisesta. Päästörajojen lisäksi myös direktiivin edellyttämä tarkkailu tulisi täytäntöön pantavaksi siirtymäaikojen jälkeen. Yksiköiden rekisteröintiäikää lyhennetään direktiivin mukaiseen 30 vuorokauteen.

Nykyistä sääntelyä esitetään lievennettäväksi sellaisten vaatimusten osalta, jotka eivät ole ympäristönsuojelun kannalta perusteltuja. Erityisesti ET kiittää polttoöljyjen varastointia sekä mahdollisesti öljyä sisältävien jätevesien käsittelyä koskevien määräysten muuttamista riskiperusteisemmiksi siten, että tarpeettomilta investoinneilta voidaan välttyä. Savukaasujen käsittelyssä muodostuvien jätevesien käsittelyvaatimukseen esitetään elinkeinoelämän toivomaa joustoa. Myös esitetyt muutokset uusien yksiköiden savupiipun korkeusvaatimukseen ovat perusteltuja.

Luonnos sisältää myös useita tervetulleita korjauksia nykyisiin savukaasupäästöjen ja jätevesien tarkkailuvaatimukseen. Savukaasupäästöjen kertamittaukset tulee jatkossa tehdä ainoastaan yhdellä tavanomaista käyttötilannetta vastaavalla teholla, kun nykyisin mittaukset on tehtävä suurimmalla ja pienimmällä tehotasolla. Kevyen polttoöljyn poltolta poistetaan tarpeettomat nykyiset hiukkasrajat sekä hiukkas-päästöjen mittausselvoite. Jatkossa viranomaiselle on toimitettava ainoastaan tieto kertaluonteisista savukaasupäästömittauksista kuukautta ennen mittauksia, kun nykyisin edellytetään mittaussuunnitelman toimittamista. Yleiseen viemäriverkkoon johdettavien jätevesien tarkkailulle ei enää aseteta tarkkailuvelvoitteita, vaan jätevesisopimuksen edellyttämä tarkkailu katsotaan jatkossa riittäväksi.

Yleisesti ET kuitenkin pahoittelee sitä, että nyt esitetyt muutokset ei elinkeinoelämän toiveesta tehty nykyiseen lainsäädäntöön aikaisemmin. Suuri osa toimijoista on varautunut ja jo tehnyt investointeja nykyisten vaatimusten noudattamiseksi

Energiateollisuus ry

Fredrikinkatu 51–53 B, 00100 Helsinki

PL 100, 00101 Helsinki

Puhelin: (09) 530 520, faksi: (09) 5305 2900

www.energia.fi

viimeistään 1.1.2018. Lievennykset palvelevat toiminnanharjoittajia, jotka heräävät varautumaan vaatimukseen myöhään ja investoinnit ovat edelleen tekemättä – mutta myös uusia yksiköitä ja olemassa olevia asetuksen piiriin tulevia < 5 MW:n yksiköitä.

ET esittää asetusluonnoksen korjaamista seuraavassa esitetyn mukaisesti. Lausunto sisältää asetusluonnosta laajasti koskevia huomioita, yksityiskohtaisia huomioita sekä kirjoitusasuun tms. liittyviä pieniä huomioita.

ASETUSLUONNOSTA KOKONAISUUDESSAAN KOSKEVAT HUOMIOT

Määräysten keventäminen pienillä yksiköillä

Direktiivi asettaa ainoastaan ennakkovalvontavelvoitteen, savukaasupäästörajat, savukaasupäästöjen tarkkailuvaatimukset ja raportointivaatimukset kaikille soveltamisalaan kuuluville 1-50 MW:n yksiköille. Direktiivin täytäntöönpanon myötä kansallisen sääntelyn piiriin tulee suuri joukko pieniä 1-5 MW:n yksiköitä.

Luonnoksessa on esitetty lievennyksiä joihinkin näitä pieniä yksiköitä koskeviin ns. kansallisiin vaatimuksiin, mutta edelleen luonnos johtaisi raskaaseen sääntelyyn huomioiden pienten laitosten vähäiset ympäristövaikutukset. Nykyisinkin nämä laitokset toimivat ongelmitta ilman ympäristölainsäädännön mukaista ennakkovalvontaan. Pienten laitosten ympäristövaikutuksia ja -riskejä vähennetään jo mm. kaavoituksen ja kemikaalilainsäädännön kautta. Perustelumuiustiossa on rekisteröintiä koskien todettu, että tarvittavat tiedot tulisi esittää sillä tarkkuudella kuin se olisi tarkoituksenmukaista ja pienten yksiköiden rekisteröinti voidaan tehdä yleisluonteisemmilla tiedoilla kuin suurten yksiköiden. Tämä ajatus ei kuitenkaan näy asetuksen vaatimuksissa.

Lähtökohdaksi tulee ottaa se, että pienille yksiköille ei aseteta mitään sellaisia vaatimuksia, jotka eivät ole välttämättömiä direktiivin täytäntöönpanemiseksi. ET esittää, että mm. rekisteröinti- ja raportointivelvoitteita vähennetään ja asetuksen ns. kansallisten pykälien ja tarkkailuvaatimusten soveltamista rajataan selkeästi pienten yksiköiden osalta.

Määräysten keventäminen siirrettävillä energiantuotantoyksiköillä

Siirrettävät ja väliaikaisesti käytettävät energiantuotantoyksiköt on huomioitu asetusluonnoksessa puutteellisesti. Rekisteröinti-ilmoituksen sisältövaatimuksissa on huomioitu näiden yksiköiden erityisyys ainoastaan sijaintia koskevien tietojen osalta. Lisäksi savupiipun korkeusvaatimukset eivät pääsääntöisesti koske siirrettäviä yksiköitä.

Eryteisesti nestemäisten polttoaineiden käsittelyä ja varastointia koskevat vaatimukset ovat vaikeasti sovellettavissa siirrettäviin yksiköihin, joiden polttoainesäiliötkin ovat siirrettäviä ja polttoaineen tankkausjärjestelyt väliaikaisia. Myös tarkkailu- ja raportointivaatimukset ovat hankalasti sovellettavissa näihin yksiköihin. ***Lähtökohdaksi tulee ottaa se, että siirrettäville yksiköille ei aseteta mitään sellaisia vaatimuksia, jotka eivät ole välttämättömiä direktiivin täytäntöönpanemiseksi.*** ET esittää, että mm. rekisteröinti- ja raportointivelvoitteita vähennetään ja asetuksen ns. kansallisten pykälien ja tarkkailuvaatimusten soveltamista rajataan selkeästi siirrettävien yksiköiden osalta.

Viranomaisen tapauskohtainen hyväksyntä rekisteröinnissä

Asetuksen 9, 10 ja 13 §:n liittyy mahdollisuus vaatimusten vaihtoehtoiseen toteuttamiseen joko ympäristölupaviranomaisen tai kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksynnällä. Hyväksyntään liittyvä menettely rekisteröinnissä ei käy selkeästi ilmi luonnoksesta. ET esittää, että luonnokseen lisätään kuvaus menettelystä; **toiminnanharjoittaja esittää vaihtoehtoisen tavan rekisteröinti-ilmoituksessa ja kun kunnan ympäristönsuojeluviranomainen rekisteröi toiminnan, tulee vaihtoehtoinen tapa hyväksytyksi.**

Piippusäännön rajaus

Perusteluissa on todettu, että MCP-direktiivin sääntelyn mukaan polttoainetehon yhteenlaskusääntö vaikuttaa vain päästöraja-arvojen määrittämiseen, savukaasupäästöjen määräaikaismittausten aikaväliin sekä käyttötuntien laskentaan. Asetuksen yksittäisten tehoerusteisten vaatimusten osalta ei kuitenkaan käy aina selkeästi ilmi, onko piippusääntöä tarkoitettu sovellettavaksi (esim. 10 ja 13 §:t ja tarkkailuliite). **ET esittää asian selkeyttämistä perustelumuiistion tarkoittamalla tavalla.**

YKSITYISKOHTAISIA HUOMIOITA

Rekisteröinti-ilmoitus, tiedot sopimuksista (4 §)

Pykälän toisen momentin 4) kohdassa edellytetään ”tiedot ympäristöluvasta sekä muista voimassaolevista luvista, *sopimuksista*, päätöksistä ja ilmoituksista”. Laitoksen toimintaan voi liittyä monenlaisia sopimuksia, joilla ei ole merkitystä ympäristönsuojelun kannalta. Tieto jätevesien viemäriin johtamista koskevasta sopimuksesta sen sijaan voi olla rekisteröinnin kannalta tarpeellinen. Tämän vuoksi ET esittää kohdan muuttamista seuraavasti:

4) tiedot ympäristöluvasta sekä muista voimassaolevista **ympäristönsuojelulain mukaisista luvista, päätöksistä, ilmoituksista sekä jätevesien viemäriin johtamista koskevasta sopimuksesta.**

Rekisteröinti-ilmoitus, käyttöönottopäivä (4 §)

Pykälän toisen momentin 15) kohdassa edellytetään ”tiedot yksiköiden käyttöönottopäivistä”. Käyttöönottopäivää ei ole määritelty asetuksessa ja ylipäätään päivän määrittämiseen liittyy tulkinnanvaraisuutta. Vanhojen yksiköiden osalta tarkan käyttöönottopäivän määrittäminen voi lisäksi olla hankalaa puutteellisen dokumentoinnin vuoksi. Uusien laitosten osalta tarkkaa käyttöönottopäivää ei aina voida ennakoida. Tämän vuoksi ET esittää kohdan muuttamista seuraavasti:

15) tiedot yksiköiden **käyttöönoton ajankohdasta**

Esityksen mukainen sanamuoto mahdollistaa esimerkiksi käyttöönottovuoden tai -kuukauden ilmoittamisen tilanteessa, jossa tarkka päivä ei ole tiedossa ja toisaalta tarkemmalla tiedolla ei myöskään ole merkitystä sääntelyjen kannalta.

Päästörajojen noudattamisen arviointi (6 §)

Asetuksen mukaan raja-arvoja on mittauksissa noudatettu, jos kunkin mittaussarjan tulokset eivät ylitä päästöraja-arvoja tai viranomaisien hyväksymien muiden menettelyiden tulokset eivät ylitä päästöraja-arvoja. Perustelumuiistiossa todetaan

pykälään 6 liittyen, että mittaustulosten ja mittausepävarmuuksien esittämisestä säädetään tarkemmin liitteessä 3.

Asetuksen pykälä 6 ja liite 3 eivät lainkaan selkeytä sitä, miten mittausepävarmuus tulee huomioida verrattaessa mittaustulosta raja-arvoon. Näin ollen on epäselvää, milloin mittaukset osoittavat päästörajaa noudatetun ja milloin taas päästöraja katsotaan ylittyneen. Asialla on suuri merkitys toiminnanharjoittajan kannalta. Epäselvyys johtaa toiminnanharjoittajien epätasa-arvoiseen asemaan. ET esittää, että **säädökseen kirjataan periaate standardin mukaisen epävarmuuden vähentämisestä mittaustuloksesta ennen tuloksen vertaamista raja-arvoon.**

Savupiipun korkeus (7 §)

Uuden yksikön savupiipun korkeusvaatimusta on asetusluonnoksessa esitetty lievennettäväksi siten, että korkeuden ei enää ehdottomasti tule olla vähintään 2,5 kertaa tuotantorakennuksen korkeus. Luonnoksen mukaan näissä tilanteissa savupiipun korkeus on kuitenkin aina mitoitettava leviämismallilaskelmalla, jos polttoaineena käytetään muuta kuin puupellettejä tai muita kun rikittämiä kaasumaisia polttoaineita.

Leviämismallilaskelman laatiminen edellyttää tiettyjen teknisten parametrien kiinnittämistä ja selvityksen tilaamista ulkopuoliselta taholta. Leviämismallilaskelman tekeminen vaikeuttaa uuden laitoksen hankintamenettelyä. Mallinnuksen välttämiseksi savupiipun mitoitamiseen käytettäisiin jatkossakin tuotantorakennuksen korkeutta koskevaa sääntöä mahdollisuuksien mukaan. Säännön noudattaminen ei kuitenkaan ole mahdollista esim. tilanteessa, jossa uusi yksikkö sijoitetaan isomman yksikön yhteyteen tai uuden yksikön savukaasut johdetaan olemassa olevaan piippuun. Näistä syistä ET esittää, että 7 §:n toisen momentin 1) kohta muutetaan seuraavasti:

1) uuden **vähintään 5 MW:n** energiantuotantoyksikön, joka käyttää polttoaineena muuta kuin puupellettejä **tai puuhaketta** tai muita kuin rikittämiä kaasumaisia **tai nestemäisiä polttoaineita**, savupiipun korkeus on aina mitoitettava leviämismallilaskelmalla, jos ...

Esityksen myötä leviämismallinnusta ei vaadittaisi miltään alle 5 MW:n pieniltä yksiköiltä eikä myöskään puhdasta puuhaketta tai rikitöntä nestemäistä polttoainetta käytäviltä suuremmiltakaan yksiköiltä.

Piippusäännön noudattaminen on perusteetonta < 500 h/a käyvässä varavoimayksiköissä (diesel- ja kaasumootorit ja kaasuturbiinit), joissa savukaasut voidaan nykyisin johtaa ulkoilmaan laiterakennuksen tai -kontin katolle johdetun pakoputken kautta. Tämän vuoksi ET esittää 7 §:n neljännen momentin muuttamista seuraavasti:

Edellä 1-3 momentissa säädettyä ei sovelleta siirrettäviin kevyttä polttoöljyä tai kaasumaisia polttoaineita käyttäviin energiantuotantoyksiköihin, joita käytetään lyhytaikaiseen varaenergian tuottamiseen **eikä < 500 h/a käyviin varavoimayksiköihin (diesel- ja kaasumootorit ja kaasuturbiinit).**

Öljyisten jätevesien käsittely ja johtaminen (10 §)

Öljytuotteiden käsittelyalueet

Ensimmäisessä momentissa edellytetään "öljytuotteiden käsittelyalueiden vesien" sekä eräiden muiden vesien johtamista öljynerottimeen tai umpikaivoon. Nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikojen vesien käsittelylle on samassa pykälässä annettu mahdollisuus vaihtoehtoisin ratkaisuihin. Vastaavasti myös 13 §:ssä on vaatimuksia nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen pintarakenteille sekä mahdollisuus näiden osalta vaihtoehtoisin ratkaisuihin.

Luonnoksen sanamuoto ”öljytuotteiden käsittelyalueista” on liian epämääräinen. Suhteessa em. muihin asetusluonnoksen kohtiin sanamuoto antaa ymmärtää, että kysymys olisi täyttö- ja purkupaikkoja laajemmasta alueesta. Sanamuoto johtaa myös siihen, että saman pykälän kuudennen momentin lievennysmahdollisuus ei ole käytettävissä öljytuotteiden käsittelyalueiden vesille laajasti. Selvyyden vuoksi ET esittää 10 §:n ensimmäisen momentin alun muuttamista seuraavasti:

Nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen vedet, öljysäiliöiden ...

Mikäli laitoksella olisi polttoöljyjen täyttö- ja purkupaikkojen lisäksi muitakin öljytuotteiden käsittelyalueita, voitaisiin näiden alueiden vesiin soveltaa pykälän kohdan ”*muut vedet, jotka voivat sisältää öljyä*” vaatimuksia.

Suoja-altaan viemäröinti

Ensimmäisessä momentissa edellytetään öljysäiliöiden suoja-altaan viemäröintiä, jos vesien pääsy suoja-altaaseen ei ole estetty. Veden pääseminen suoja-altaaseen voi olla vähäistä ja viemäröimättömän suoja-altaan veden poisto voidaan hoitaa esim. uoppopumpulla. Tarpeettoman viemäröinnin välttämiseksi ET esittää 10 §:n ensimmäisen momentin muuttamista seuraavasti:

..., öljysäiliöiden ***viemäröityjen*** suoja-aldaiden vedet sekä muut vedet, jotka voivat sisältää öljyä, on johdettava öljynerottimeen tai umpikaivoon. [...] Öljynerottimet on varustettava öljytilan täyttymisestä ja umpikaivot kaivon täyttymisestä ilmoittavalla hälytysjärjestelmällä, joiden toimivuus on testattava vähintään vuoden välein.

Vaihtoehtoisesti säädös voidaan muuttaa seuraavasti:

..., öljysäiliöiden suoja-aldaiden vedet sekä muut vedet, jotka voivat sisältää öljyä, on johdettava öljynerottimeen tai umpikaivoon. Suoja-allasta ei tarvitse viemäröidä, jos hulevesien tai muiden vesien pääsy suoja-altaaseen on estetty ***tai vesien poisto suoja-altaasta hoideaan muutoin***. Öljynerottimet on varustettava öljytilan täyttymisestä ja umpikaivot kaivon täyttymisestä ilmoittavalla hälytysjärjestelmällä, joiden toimivuus on testattava vähintään vuoden välein.

Öljynerottimien standardit

Pykälässä edellytetään tietyn standardin mukaisia öljynerottimia. Standardiin viittaaminen edellyttää kaupallista öljynerotinta ja muut ratkaisut eivät ole mahdollisia. Oleellista on riittävän öljynerotuskyvyn saavuttaminen. ET esittää 10 §:n toisen ja kolmannen momenttien muuttamista seuraavasti:

..., ne on käsiteltävä standardin SFS-EN-858-1 mukaisessa II luokan / I luokan öljynerottimessa ***tai vastaavan erotuskyvyn omaavassa öljynerottimessa***, josta poistuvan veden...

Öljynerottimien ja umpikaivojen tyhjentäminen

Pykälän viidennessä momentissa edellytetään öljynerottimien ja umpikaivojen tyhjentämistä vähintään kerran vuodessa. Öljyttömän kaivon tyhjentäminen on tarpeetonta ja siksi ET esittää 10 §:n viidennen momentin muuttamista seuraavasti:

Vesien käsittelyyn käytettävät öljynerottimet on pidettävä toimintakuntoisina ja ne sekä 1 momentissa tarkoitettut umpikaivot on ***tarkastettava säännöllisesti ja tyhjennettävä tarvittaessa***.

Vaatus voidaan siirtää myös tarkkailuliitteeseen.

Nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen pintarakenteet (13 §)

Pykälän ensimmäisen momentin 6) kohdan sanamuoto "nesteitä läpäisemätön" voi tiukasti tulkittuna johtaa kohtuuttomiin rakennevaatimuksiin. Tukes-oppaassa (2015) "Vaarallisten kemikaalien varastointi" on hyväksytty ko. alueiden päällystämisen. Pohjavesialuilla sijaitsevien laitosten mahdolliset lisävaatimukset voidaan joka tapauksessa määrätä ympäristöluvassa. ET esittää kohdan muuttamista seuraavasti:

6) nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen on oltava **päällystettyjä** ja reunoiltaan korotettuja tai kauttaaltaan kallistettuja siten, että vedet ohjautuvat hallitusti viemäriin.

Öljyisten vesien johtamisen ja nestemäisten polttoaineiden käsittelyn vaihtoehtoiset ratkaisut (10 ja 13 §)

10 §:n 6 momentissa annetaan mahdollisuus vaihtoehtoihin ratkaisuihin samassa pykälässä asetetuille nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen vesien johtamista koskeville vaatimuksille. Vastaavasti myös 13 §:n 2 momentissa annetaan mahdollisuus vaihtoehtoihin ratkaisuihin samassa pykälässä asetetuille nestemäisten polttoaineiden täyttö- ja purkupaikkojen pintarakenteita koskeville vaatimuksille. Näiden vaihtoehtoisten ratkaisujen edellytyksenä on se, että kyse on pienestä tai vähän käyvästä yksiköstä tai yksikössä käytetään nestemäisiä polttoaineita ainoastaan varapolttoaineena. Sanamuodoista ei käy ilmi vaihtoehtoisten menetelmien mahdollisuus tilanteessa, jossa laitoksella on useita yksiköitä. **Vaihtoehtoiset menetelmät tulee olla sallittuja laitoksessa, jossa on useita em. edellytykset täyttäviä yksiköitä.**

Jätehuolto, tuhkien varastointi (14 §)

Pykälän ensimmäisen momentin 3) kohta edellyttää lento- ja pohjatuhkan varastointia *erillään* silloissa tai vastaavissa tiloissa. Useissa laitoksissa lento- ja pohjatuhka varastoidaan yhdessä, mutta erillään muista jätteistä. Säädestä ei tule tulkita siten, että eri tuhkalaadut tulee varastoida erillään, minkä selkeyttämiseksi ET esittää kohdan muuttamista seuraavasti:

3) lento- ja pohjatuhka **varastoidaan silloissa tai muussa vastaavassa tilassa, jolla..**

Kirjanpito ja tietojen toimittaminen (18 §)

Pykälän toisen momentin 6) kohdassa edellytetään tietojen toimittamista "toiminnassa syntyneiden jätevesien määrästä ja laadusta;". Kaikkien syntyvien jätevesien laatua ei tarkkailla ja tämän vuoksi ET esittää kohdan muuttamista seuraavasti:

6) toiminnassa **syntyvistä jätevesistä ja tarkkailtavien jätevesien määrästä ja laadusta**

Päästörajat alle 500 h/a käyvillä laitoksilla (liite 1)

Uudet yksiköt noudattavat liitteen 1a osan 2 raja-arvoja. Uudet alle 500 h/a (kolmen vuoden liukuvana keskiarvona) käyvät yksiköt eivät saa päästörajoja lukuunottamatta kiinteiden polttoaineiden hiukkasraja-arvoa. Olemassa olevat yksiköt noudattavat siirtymäajan jälkeen liitteen 1a osan 1 raja-arvoja. Myöskään olemassa

olevat alle 500 h/a (viiden vuoden liukuvana keskiarvona) käyvät yksiköt eivät saa päästörajoja lukuunottamatta kiinteiden polttoaineiden hiukkasraja-arvoa. Sen sijaan olemassa olevat yksiköt noudattavat viimeistään 1.1.2018 siirtymäajan loppuun saakka liitteen 1b raja-arvoja (ns. PIPO-rajat). Liitteen 1b mukaan alle 500 h/a käyvään yksikköön sovelletaan vara- ja huippukuormayksikön rajoja.

Näinollen esim. olemassa olevalle vähän käyväälle öljykattilalle tulee päästörajat ainoastaan siirtymäkauden ajaksi. Tämä tarkoittaisi käytännössä esim. polttoaineen muuttamista ajalla 2018 – 2025/2030, kun samalla uusille vastaaville vähän käyville yksiköille ei alunperinkään aseteta mitään rajoja. Tällainen sääntely ei ole tarkoituksenmukainen eikä perusteltu. Kaikki < 500 h/a yksiköt voidaan selvyuden, loogisuuden ja myös ympäristövaikutusten vähäisyyden vuoksi vapauttaa päästörajoista. Vähän käyviä yksiköitä käytetään esim. satunnaisesti apu- ja huippukattiloina ja siten niiden käytöstä ei aiheudu rajoittamista edellyttäviä ympäristövaikutuksia.

ET esittää, että **liitettä 1b korjataan vastaamaan liitettä 1a alle 500 h/a käyvien yksiköiden osalta**. Nykyistä kansallista sääntelyä on perustelua lieventää vastaamaan tältä osin direktiivin vaatimuksia.

PIENIÄ HUOMIOITA

- Asetuksen 18 §:n toisen momentin 1) kohdassa on ylimääräinen "ja" -sana. "...sekä käytettyjen [...] kemikaalien määrästä ja laadusta energiantuotantolaitoksen tasolla;"
- Asetuksen 18 §:n toisen momentin 4) kohdasta voidaan poistaa tarpeettomana viittaus siihen, mihin kokonaispäästöt tulee perustua ("*..., jotka perustuvat mittauksiin tai polttoainetietoihin perustuviin laskelmiin;*"). Tarkkailuliitteessä on määräykset mittaustulosten esittämisestä ja vuosipäästöjen määrittämisestä.
- Jätevesiä koskevan 10 §:n toisessa ja neljännessä momentissa käytetään termiä "vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäri", kun taas kolmannessa momentissa käytetään sanamuotoa "jätevesiviemäri". Vastaavasta asiasta tarkkailuliitteessä käytetään termiä "yleinen viemäriverkko" ja "viemärilaitoksen haltija". **ET esittää sanamuotojen yhdenmukaistamista.**
- 16 §:ssä edellytetään poikkeuksellisia tilanteita koskevan toimintasuunnitelman toimittamista "*ympäristöluvan hakemisen yhteydessä lupaviranomaiselle tai rekisteröinti-ilmoituksen jättämisen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.*" 17 §:ssä edellytetään tarkkailun toteuttamista koskevan tarkkailusuunnitelman toimittamista "*ympäristöluvan hakemisen yhteydessä lupaviranomaiselle tai rekisteröinti-ilmoituksen jättämisen yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.*" **ET esittää näiden suunnitelmien toimittamista koskevien määräysten poistamista** asetuksen luettavuuden selkeyttämiseksi ja turhan toiston välttämiseksi. Asetuksen pykälässä 4 on edellytetty em. suunnitelmien toimittamisesta rekisteröinnin yhteydessä ja lupahakemuksen sisällöstä säädetään muualla.
- Asetuksen 1 §:n kolmannessa momentissa todetaan, että asetusta sovelletaan rekisteröitävään toimintaan ja "*Lisäksi asetusta sovelletaan ympäristönsuojelulain vähimmäisvaatimuksena toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain nojalla ympäristölupa.*" Yleisesti asetusten soveltamisesta säädetään jo ympäristönsuojelulaissa. Selkeyden vuoksi ET esittää momentin muuttamista seuraavaan muotoon:

Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelulain (527/2014) nojalla rekisteröitävään toimintaan sekä toimintaan, johon tarvitaan ympäristönsuojelulain nojalla ympäristölupa.

- Liitteessä 1a asetetaan siirtymäaikojen jälkeen sovellettavat päästörajat olemassa oleville 500-1000 h/a käyville yksiköille. Raja-arvot määräytyvät liitteessä 1a todetusti liitteen 1b vara- ja huippukuormayksiköiden päästö-
raja-arvojen mukaan. Näin ollen **liite 1b tulee olla voimassa myös siirtymäaikojen päätyttyä**, mikä ei tule esille luonnoksessa.

Ystävällisin terveisin

ENERGIATEOLLISUUS RY

Jari Kostama
Johtaja